

1880.

Z Velké.

Dostí volně.

Rá - no vstá - va - jí - ce, Bo - ha mé - ho chvá - ňíc,

že mně o - pa - tro - vař, za to jej ve-

le - bíc.

Ráno vstávající,
Boha mého chválic,
že mně opatroval,
za to jej velebíc.

Pominuléj noci
svú presvatú moci
ostríhař's nás snažně,
spali sme bezpečně.

Snem líbým občerstviř,
abych Tobě slúžiř,
bližnímu aj sobě
v prácech prospěšen byl.

Posiřuj nás, Bože,
ař slúžíme Tobě
věrně a uprimně
v domě svém aj inde.

Anděl Tvůj presvatý
ař mně zaopatrí,
jako matka dítě,
Bože můj, prosím Tě!

A dyž deň pomine
a noc temná přijde,
sen líbý ně daruj,
od neštěstí varui.

A dyž běh dokonám
a práci vykonám,
dejž mi smřť líbeznú,
po ní slávu věčnú.

Kterú si pripravil,
zvoleným svým slíbil
darmo z lásky dati;
rač nás tam uvéstí,

Kde zpívajú svatí:
Svatý Bože svatý.
Prid' Ježiři spíše,
čeká tě má duše.